

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201481
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201481.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: G., bytom T. R., proti žalovanému: Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, IČO: 37 949 799, so sídlom ČSA 7, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 15.07.2013, číslo BB2/OAOTP/ZAM/2013/13192-4, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2013, č. k. 23S/289/2013-15, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2013, č. k. 23S/289/2013-15, **p o t v r d z u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie vo veci podania žalobcu zo dňa 17. septembra 2013, ktorým sa domáhal preskúmania postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 15. júla 2013, označeného ako „Oznámenie k odvolaniu“ č. BB2/OAOTP/ZAM/2013/13192-4, ktorým žalovaný nevyhovel jeho odvolaniu proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica (ďalej len „úrad“) zo dňa 10. júna 2013 o odmietnutí poskytnutia príspevku na dochádzku za prácou za obdobie január 2013 až apríl 2013 podľa §53 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti, v znení účinnom do 30. apríla 2013.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že žalobca dňa 16.05.2013 podal na úrade žiadosť o priznanie peňažného príspevku na dochádzku za prácou podľa § 53 zákona č. 5/2004 Z.z. Žalovaný úrad listom zo dňa 10.6.2013, označeným ako „Oznámenie“ oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť zamietla vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky pre vyplatenie príspevku. Toto oznámenie bolo doručené žalobcovi dňa 18.06.2013. Žalobca proti uvedenému oznámeniu podal na úrade odvolanie, ktoré adresoval Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave. Odvolanie bolo zaregistrované úradom dňa 01.07.2013 pod č. 2013/91278-3, 2013/1392. Úrad následne zaslal žalobcovi list zo dňa 15.07.2013, označený ako „Oznámenie k odvolaniu“, z obsahu ktorého vyplýva, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol konanie zastaviť z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky a predpoklady preskúmavacieho konania, lebo na právne vzťahy vznikajúce pri poskytovaní príspevku

na dochádzku za prácou podľa § 53 zákona č.5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) sa režim správneho konania nevzťahuje, a preto nemôže byť predmetom správnej žaloby. Poukázal na ustanovenie § 70 ods. 1 v spojení s §13 ods.1 písm. e) toho zákona o službách zamestnanosti, z ktorého vyplýva, v ktorých konkrétnych konaniach podľa tohto zákona sa aplikuje všeobecný predpis o správnom konaní - Správny poriadok. Pokiaľ by sa pripustila hypotetická úvaha o vzťahujúcom sa režime správneho konania na túto vec, tak na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia nebola splnená podmienka § 247 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), lebo štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje úrad, vykonáva v druhom stupni ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny práce. Žalovaný z toho dôvodu nie je pasívne legitimovaným účastníkom konania.

Krajský súd vyslovil názor, že na konanie o žiadosti o poskytnutie príspevku na dochádzku za prácou podľa § 53 zákona o službách zamestnanosti je potrebné aplikovať Správny poriadok a aj oznámenie o zamietnutí takej žiadosti je potrebné považovať za rozhodnutie úradu, proti ktorému je prípustné odvolanie, o ktorom podľa § 12 písm. t) zákona o službách zamestnanosti patrí rozhodovať ústrediu. Dospel k záveru, že žaloba bola podaná predčasne. Ďalším dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že žaloba nesmeruje proti rozhodnutiu, ktorým nebol priznaný nárok - teda proti „oznámeniu z 10.06.2013“, ale proti „oznámeniu k odvolaniu“ z 15.07.2013, ktoré žalobcovi zaslal úrad. Uznesenie krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Namietol, že správny orgán je v prípade nevyhovievania žiadosti povinný vydať rozhodnutie v správnom konaní v zmysle § 46 a nasl. Správneho poriadku. O jeho odvolaní proti rozhodnutiu žalovaného z 10.06.2013 ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny ako príslušný orgán druhého stupňa nerozhodlo; o odvolaní rozhodol úrad „oznámením k odvolaniu“ z 15.07.2013, hoci jeho povinnosťou bolo predložiť vec druhostupňovému správneho orgánu. Z toho dôvodu mal krajský súd „oznámenie k odvolaniu“ zrušiť. Žiadal preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil a rozhodnutie žalovaného („oznámenie k odvolaniu“) z 15.07.2013 zrušil a aby mu priznal náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 244 ods.1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov verejnej správy.

Podľa ustanovení 2.hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods.1, 2 O.s.p.).

Podľa § 250d ods.3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadi a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§250h ods.2).

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd rovnako ako krajský súd zastáva názor, že na konanie o žiadosti o poskytnutie príspevku na dochádzku za prácou podľa § 53 zákona č.5/2004 Z.z. je potrebné aplikovať Správny poriadok a rozhodnúť o takej žiadosti. Aj oznámenie o tom, že sa taký nárok zamietla, je potrebné považovať za rozhodnutie úradu, keďže sa ním rozhoduje o subjektívnom práve žiadateľa. V zmysle § 12 písm. t) zákona o službách zamestnanosti preto o odvolaní proti rozhodnutiu z 10.06.2013 (ktoré žalobca podal prostredníctvom úradu), je príslušné rozhodnúť Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny. Žalovaný preto mal odvolanie proti „oznámeniu“ z 10.06.2013 postúpiť odvolaciemu orgánu na rozhodnutie o odvolaní.

Žaloba nesmeruje proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu, ale proti oznámeniu prvostupňového správneho orgánu k odvolaniu zo dňa 15.07.2013, ktoré nie je rozhodnutím príslušného orgánu o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu a nemôže byť preto predmetom preskúmania súdom (§ 250 ods.3 O.s.p.). Iba rozhodnutie ústredia o odvolaní by mohlo byť predmetom preskúmania v konaní o žalobe podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu potvrdil podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanej taká náhrada nepatrí.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca má možnosť prípadne využiť postup podľa § 250t O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.